

[Indenrigsministeren.]

Jeg maa maaske i Anledning af denne saa udprægede Skadefryd fra det ærede Medlems Side have Lov til at tilføje, at jeg er ganske klar over, at det ærede Medlem ikke kan lide at se mig paa Indenrigsministerens Plads, og det er der ikke noget at sige til; men paa den anden Side er det nu af den Art Livets Tilskikkelser, som ikke bør hindre en Mand, der har erhvervet den filosofiske Doktorgrad, i ligevægtig Bedømmelse og objektiv Vurdering af foreliggende Materier.

Jeg har fra gammel Tid en god Tro til det ærede Medlem, det ved det ærede Medlem godt, og jeg tror oprigtigt, at det ærede Medlem gør sig hæderlige Anstregelser paa disse Omraader her, og blot han gør det, skal det nok efterhaanden hjælpe. Jeg vil derfor slutte med at udtale Haabet om, at det ærede Medlem — jeg vil for øvrigt ogsaa bede ham derom — i denne Rigsdagsssamling yder sin værdifulde Medvirken til, at de to Lovforslag kan blive gennemført, som det ærede Medlem og jeg er enige om ikke bør vente længere, nemlig Forslaget om Købstadkommunernes Styrelse og Forslaget om Statens Bygningsvæsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

Fuglsang: I den Tale, den højtærede Landbrugsminister holdt før lidt siden, var der et Par Bemærkninger til mig angaaende Vejlerne paa Hannæs i Vester Han Herred. Jeg blev meget forbavset over disse Udtalelser, og særlig blev jeg forbavset over, at den nuværende højtærede Landbrugsminister kunde finde det saa mærkeligt, at jeg har taget denne Sag frem; han fandt endogsaa, at det sikkert var en Sag, jeg havde taget frem paa min Vej af Mangel paa andet Stof. Jeg kunde naturligvis fristes til at tro — hvis det skulde være en almindelig Begrundelse for at tage en Sag frem —, at den højtærede Landbrugsminister selv har taget Sagen frem kort Tid efter, at han første Gang blev Minister, i Mangel af bedre Arbejde, for det var nemlig en Sag, som den nuværende højtærede Landbrugsminister tog frem allerede den 4. November 1924, hvorefter den blev paadømt i Landsretten i Marts Maaned 1926. Der har derfor egentlig været Tid nok, inden den højtærede Landbrugsminister gik af, til at faa sagt endelig Besked om, hvad der skulde ske i den Sag.

Jeg har ikke fundet Anledning til at tage den Sag frem før, for det er først i Løbet af det sidste Aars Tid — ja, det er i Grunden først i Sommer —, at jeg har faaet Sagens Akter, og man har henvendt sig til mig for at faa Rede paa, hvad man agtede at foretage sig. Jeg mener fremdeles, at Landbrugsministeren ikke kan gaa rundt og tro, at den hellige Grav er vel forvaret i den Sag, naar Landbrugsministeren i sin Tid har taget Sagen op og ment, at Staten havde en Interesse der. Det er Staten, der i 1885 gav Koncessionen — det var ikke Lodsejerne —, og derfor maa Staten vel ogsaa have Interesse af, at denne Koncession overholdes. Jeg har kun ønsket at faa Besked paa, om man agtede at foretage sig noget i denne Sag eller ej — det blev jeg ikke klok paa af det Svar, jeg fik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Julin har Ordet for en kort Bemærkning.

Julin: Den højtærede Landbrugsministers Svar til mig paa Spørgsmaalet om hans Stilling til Lammefjordens Udtørring var jo yderst velvilligt, og det siger jeg Tak for, men jeg beklager, at Svaret ikke var videre klart. Sagen ligger saaledes, at Undersøgelser af det sagkyndige Udvalg — som „man“ altsaa ikke har nedsat, men som, saa vidt jeg ved, blev nedsat af den tidligere Landbrugsminister — har vist, hvad det ærede Medlem Hr. Clausager ganske sagligt gør opmærksom paa, at Udgifterne ved Udtørringen er projekteret til 560 000 Kr., og Jordsten i Form af ny Jord og bedre Jord er projekteret til ca. 770 000 Kr. Det er altsaa et fuldt ud rentabelt Foretagende. Men naar Lodsejerne ikke mener at kunne gennemføre den videre Udtørring, ligger det ganske simpelt i den Vanskelighed, at de ikke vil kunne samle alle Lodsejerne under een Hat. Det vil kunne lade sig gøre at gennemføre dette Projekt, hvis Ministeren vil være velvillig, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed spørge, om Ministeren vil være velvillig og arbejde videre med Sagen og gennemføre Projektet. Jeg haaber ikke, at det, at Ministeren tilsyneladende er blevet lidt forbitret paa det ærede Medlem Hr. Clausager, skal bewirke, at Projektet ikke bliver gennemført.

Landbrugsministeren (Bording): Til det ærede Medlem Hr. Fuglsang vil jeg gerne sige, at det ingenlunde var af Mangel paa Arbejde, jeg tog Sagen op i 1924, nej, det var efter et Andragende fra